

כב	דף יא:	סוכה שהיא גבוהה	פרק ראשון	סוכה
מאי לאו -	מאי איריא משום "תַּעֲשֶׂיהָ", ולא מן העשוי?			
שקושר ואחר כך פוסק! ?	תיפוק ליה דמחוברין נינהו!			
לא,	אלא בשקצצן,			
שפוסק ואחר כך קושר.	וקתני: פסולה;			
אי פוסק ואחר כך קושר - מאי למימרא! ?	ושמע מינה -			
מהו דתימא? °	דלא אמרינן קציצתן זו היא עשייתן;			
בעינן כנף בשעת פתיל וליכא;	ותיובתא דרב! ?			
קא משמע לן.	אמר לך רב -			
מיתיבי:	הכא במאי עסקינן?			
תלאן ולא פסק ראשי חוטין שלהן -	דשלפינהו שלופי,			
פסולין;	דלא מינכרא עשיה דידהו.			
מאי לאו - פסולין לעולם,	מכל מקום,			
ותיובתא דרב! ?	תלאן ואחר כך פסק קשיא לרב! ?			
אמר לך רב -	קשיא.			
מאי פסולין?	לימא כתנאי:			
פסולין עד שיפסקו.	עבר וליקטן - פסול,			
ולוי אמר: קפ"ב	דברי רבי אלעזר ברבי צדוק; קפ"ד			
פסולין לעולם.	וחכמים מכשירין;			
וכן אמר רב מתנה אמר שמואל:	סברוה -			
פסולין לעולם.	דכולי עלמא לולב צריך אגד,			
איכא דאמרי:	וילפינן לולב מסוכה,			
אמר רב מתנה:	דכתיב גבי סוכה "תַּעֲשֶׂיהָ" (שם), ולא מן העשוי;			
בדידי הוה עובדא,	מאי לאו בהא קמיפלגי - קפ"ה			
ואתאי לקמיה דמר שמואל,	דמאן דמכשיר סבר -			
ואמר לי: פסולין לעולם.	אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן,			
מיתיבי:	וגבי לולב נמי אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן;			
תלאן ואחר כך פסק ראשי חוטין שלהן -	ומאן דפסיל סבר -			
פסולין;	לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן,			
ועוד תניא גבי סוכה:	וגבי לולב נמי לא אמרינן לקיטתן זו היא עשייתן?			
"תַּעֲשֶׂיהָ" (דברים טז, ג), ולא מן העשוי;	לא,			
מכאן אמרו:	דכולי עלמא -			
הדלה עליה את הגפן ואת הדלעת ואת הקיסוסם, קפ"ו	לא אמרינן גבי סוכה קציצתן זו היא עשייתן,			
וסיכך על גבן -	והכא במילף לולב מסוכה קמיפלגי,			
פסולה;	מאן דמכשיר קפ"ו סבר -			
היכי דמי?	לא ילפינן לולב מסוכה;			
אילימא - בשלא קצצן;	ומאן דפסיל סבר -			
	ילפינן לולב מסוכה.			

רש"י

ענבי ההרס דתנן לקמן (לב:) אם היו ענביו מרובין מעליו פסול דהוה ליה מנומר ולא הדר הוא ואם מיעטו כשר ואין ממעטין ב"ט דמתקן מנא להכשיר את הפסול וקתני בברייתא עבר על דברי חכמים שאמרו אין ממעטין ב"ט ולקטן ב"ט פסול: סברוה. רבנן דבי מדרשא דבעו למישמע מינה דבלקטתן זו היא גמר עשייתן פליג: דכולי עלמא. תרוייהו הנך תנאי סבירא להו: לולב צריך אגד. לאגוד שלשה המינין כאחד ושייכא בה עשיה: וילפינן לולב מסוכה. בבנין אב מה מצינו בסוכה שיש בה מעשה והקפידה תורה על העשוי בפסול אף לולב כן: לא ילפינן לולב מסוכה. לפסול בה את העשוי:

מאי לאו קושר. עשה הגדיל בזו ובזו ואחר כך פסק אמצעה ונעשו שתיים ואע"פ שנעשו בפסול דכולה קודם שנפסקה חוט אחד הוא: בעינן כנף בשעת פתיל. בשעה שפתלו שתולה בו הפתילים בעינן כנף אחד ולא שנים: לעולם. ואפילו מפסקן לשנים לאחר קישור וקשיא לרב: וסיכך על גבן פסולה. ולי"ג בברייתא אם היה סיכוך הרבה מהן או שקצצן: דשלפינהו שלופי. פשחן מן האילן עד שניתקן ומתוך שאין קציצתן ניכרת כל כך ששוכבין ראשי פשיחתן אצל האילן לא הוי עשיה מעלייא: מ"מ תלאן ואח"כ פסק קשיא לרב. דמכשר: כתנאי. אי אמרינן קציצתן זו היא עשייתן או לא: עבר וליקטן.